

Mokyklos laiptai

Šiame numeryje:

- **Interviu su mokyklos direktoriumi Juliumi Ginduliu.**
- **Redakcijos žodis.**
- **Mokinių tarybos (MT) skiltis "Pertrauka".**
- **Pokalbis su geriausiu mokyklos ir Kretingos sportininku Mantu Vitkausku.**
- **Keturios istorijos pradinukų puslapyje Mokyklos laipteliai"**
- **Abiturientų godos.**
- **Skelbiamas vieno eilėraščio konkursas.**

Mokyklos laiptų" redakcija kalbina mokyklos direktorių Julijų Gindulį.

Ir mokiniai, ir mokytojai jau iš tolo atpažįsta Jūsų siluetą, skubantį mokyklos koridoriais. Pakalbinome vaikus, ir jie greit sugalvojo daugybę klausimų. Paskui iš tos daugybės buvo atrinkti keli, kuriuos ir pateikiame.

Kas Jus mūsų mokyklos gyvenime džiugina, kas liūdina?

Džiugina šaunus mokytojų kolektyvas, aukšta pedagogų kvalifikacija, geranoriškumas, džiugina aktyvūs ir smalsūs mokiniai, jų nuveikti darbai. Matau, kad mokyklos bendruomenė „tikrai gali nuveikti daug gražių darbų. Deja, ir liūdnu akimirku

tenka patirti. Liūdna, kad lėtai juda mokyklos renovavimo reikalai, mokyklos rūbinės problemos, kad verkiant reikia remonto trečiajam korpusui. Visa tai yra materialinės bazės tvarkymo reikalai, manau, kad jie laikui bėgant bus sutvarkyti. Kita vertus, nėra smagu, kad sulaukiu skambučių ir skundų iš aplinkinių namų gyventojų dėl neekologiško moksleivių elgesio, rūkymo. Tokias blogybes, tikiu, bus išgyvendintos, nes norisi, kad kiekvienas mokyklos bendruomenės narys jaustųsi atsakingas už mokyklą, jaustųsi ją atstovaujantis visur ir visada. Tai siekiamybė.

O koks Jūs buvote mokinys? Kokie Jūsų mokytojai? Kas labiausiai įsiminė iš mokyklinių metų?

Smagu prisiminti mokyklą. Manau, kad buvau toks mokinys, kaip ir visi: būdavo, kad paįšdykaudavau, keletą kartų ir pamokų neparuošiau, tačiau nei aš, nei mano draugai nesimušėm.

Buvau labai aktyvus: dalyvavau ir raiškiojo skaitymo konkursuose, ir literatū būrelyje, ir šokių kolektyve šokau. Be to, priklausiau Mokinių komitetui (taip tada vadinosi Mokinių taryba), kartu su bendraminčiais, vadovaujami mokytojo P.Zapalio įkūrėme mokyklos muziejų. Norėtusi, kad ir mūsų mokykla turėtų muziejų, bet pirmiausia to turi norėti mūsų mokyklos mokiniai. Jei jie panorės, tai muziejus ir bus. Mane mokė daug puikių mokytojų. Dabar jie nebedirba, tačiau susitikus visada be galo malonu pabendrauti ir su buvusiu klasės auklėtoju, dėstyti matematiką, Povilu Radiku, ir su rusų kalbą dėstyusia mokytoja Angonita Blagniene. Geru žodžiu miniu ir literatū būrelio vadovę mokytoją Bronę Liniauskiene. Daugiausiai dėl savo visuomeninės veiklos bendravau su fizikos mokytoju Kajumi Garška. Iš jo dar moksleivis būdamas mokiausi organizuotumo, disciplinos, bet kartu norėjosi, kad mokykla būtų laisvesnė, linksmesnė, įdomesnė. Dėkingas esu savo mokytojams, jie mane daug ko išmokė.

Kodėl pasirinkote tokią sunkią pedagogo profesiją?

Nebeįsivaizduoju savęs be mokyklos. Šitiek metų jai atiduota... Kodėl pasirinkau? Tada, kai rinkausi specialybę, negalvoju apie mokytojo darbą, o kai pradėjau dirbti mokykloje, supratau, kad teisingai pasirinkau – man rūpi mokiniai, jų reikalai, noriu, kad mokykloje visiems dirbantiems būtų gera.

Ką pasakytumėte tam paaugliui, kuris turi ir elgesio, ir mokymosi problemų, norėtų jas išspręsti, bet neturi žmogaus, su kuriuo atvirai pasikalbėtų, o Jūsų paklausti dar nedrįsta?

Pirmiausia pasakyčiau, kad toks paauglys mūsų mokykloje neturi jausti vienas ar vienišas. Norėčiau, kad visi, kurie turi problemų, suprastų, jog jiems pagelbėti gali ir klasės auklėtoja ar auklėtojas, todėl pirmiausia reikia kreiptis į juos. Gali padėti ir mokyklos psichologė, ir socialinė pedagogė. Jei mokiniui niekur nepavyksta rasti pagalbos, žinoma, jis gali kreiptis į mane. Iš klausysiu, padėsiu, kuo galėdamas. Mano kabineto durys visiems atviros, tačiau norėtusi, kad nė vienam moksleiviui neiškiltų tokių didelių problemų, kad jų neišspręstų su klasės vadovu – žmogumi, kuris arčiausiai kiekvieno savo auklėtinio.

Ar sunku būti direktoriumi?

Pasakysiu atvirai – nelengva. Pečius slegia atsakomybė už visus ir viską. Kiekvienas, kas kreipiasi, laukia pagalbos, tad nė vieno nesinori nuvilti. Mokyklos laukia nauji iššūkiai, permainos, tai kelia daug neramių minčių, bet apie jas nekalbėkim – dabar toks ypatingas metas, laukiam Kalėdų.

Ko tikėtis iš „Mokyklos laiptų“?

Tikiu, kad laikraštis „Mokykla laiptai“ taps neatsiejama mūsų mokyklos gyvenimo dalimi, kad visi jo lauks ir noriai skaitys.

Ačiū Jums už pokalbį.

Pertrauka

Mokinių tarybos atstovų viešnagė Kuršėnuose

Mokinių taryba – svarbi savivaldos dalis. Tai supranta ir įvertina ne tik mokyklos vadovai ar mūsų veiklą kuruojanti mokytoja Eugenija Daniuk, bet ir rajono švietimo vadovai. Šių metų gruodžio 2 dieną mūsų mokyklos tarybos nariai su rajono savivaldos lyderiais važiuojame į Kuršėnų Lauryno Ivinskio gimnaziją. Ten mus sutiko gimnazijos parlamento nariai, kurie mums paruošė linksną ir darbui neteikiančią programą. Gimnazistai mums taip pat aprodė savo jautią ir labai gerai naujausiomis informacinėmis technologijomis aprūpintą mokyklą. Daug kas stebino, daug kas džiugino, daug kas privertė susimąstyti, ar tokios patirtys prigytų mūsų mokykloje. Pavyzdžiui, dailės kabinete visi suolai mokinių rankomis ištapyti. Kiekvienas suolas – meno kūrinys, turintis savo autorių. Žinoma, kopijuoti tokios idėjos nesiruošiamo, bet atsiremdami į kuršėniškių patirtį galime sugalvoti savo mokyklai labai įdomių pasiūlymų. Pasivaikščiojimas po mokyklą ilgai neužtruko – buvome pakviesti į aktų salę. Ten gimnazistai pristatė savo mokyklą ir jos veiklą. Gimnazijos muzikantai atliko savo muzikinius kūrinius, kuriais mus labai nustebino. Norėtusi, kad ir mūsų mokyklos mokiniai daugiau kurtų, drąsiau savo sugebėjimus rodytų. Gaila, kad savo gebėjimus daugotukai nenoriai atskleidžia tik konkurse „Talentų šou“. Supažindinę su savo mokykla, gimnazistai mus suskirstė į grupes ir uždavė darbo grupėse mes turėjome sukurti įsivaizduojamą pavyzdinę ir veiklą Lietuvos Mokinių Parlamento (LMP) prezidentą. Kol mes sukome galvas, mokytojams, koordinuojantiems mokinių tarybos veiklą, taip pat buvo surengta mokyklos apžvalga. Pristatėme savo idealaus LMP prezidento viziją, supratome, kad daug pareigų tam postui patikime, daug iš jo tikimės. Paskui, po rimtų darbų, drauge žaidėme, linksminomės. Linksmybes keitė darbas. Mums buvo pristatytas Kuršėnų jaunimo centras, jo veikla. Tokio jaunimo kūrybos norėtusi ir Kretingoje. Bendraudami su iniciatyviais bendraamžiais, supratome, kad mus sieja tokie patys interesai, panašios vizijos, problemos. Gal tik patirtis kiek kitokia. Tokie renginiai padeda užmegzti naujas pažintis, susirasti bendraminčių, pasisemti naujų minčių, idėjų, kurios gali pajavairinti Mokinių tarybos veiklą.

Monika Rimkutė 8c kl.

Sportas

Interviu su abiturientu Mantu Vitkausku, Lietuvos sunkiosios atletikos suaugusiųjų atskirų veiksmų čempionato čempionu

Rudenį visą Kretingą apskriejo maloni mūsų mokyklai žinia – Tu Lietuvos sunkiosios atletikos atskirų pratimų čempionate tapai Lietuvos rekordininku ir parsivežei du aukso medalius. Tai graži ir svari pergalė. „Mokyklos laiptai“ kalbina geriausią Kretingos sportininką.

Kada ir kodėl pradėjai sportuoti?

Sportuoju nuo vaikystės, dar gerokai prieš susidomėdamas sunkiąja atletika, sportuodavau pats – namuose, kieme bei stadione. Nežinau, kodėl sportas viliojo – gal todėl, kad nuo gimimo esu judrus, nemėgstu sėdėti vienoje vietoje. Sportavau nuo darželio. Mokykloje žaidžiau futbolą, tinklinį, kvadratą, lengvąją atletiką, net pramoginiais šokiais domėjausi. Tik vėliau sugalvojau, kad reikia pabandyti jėgas sporto klube „Ažuolas“, jame daugiausia skyriau dėmesio kultūrizmo treniruotėms, bet ši veikla nelabai man patiko. Galbūt tai nujausdamas, brolis Tomas pasakė, jog mūsų mokykloje galima lankyti sunkiosios atletikos treniruotes, tad nutariau pabandyti. Kai atėjau į pirmąją treniruotę, susipažinau su treneriu Arvydu Bušecku. Pradėti sportuoti norėjo ir daugiau moksleivių. Vien iš mano klasės atėjo trys vaikinai. Treneris visiems papasakojo apie sunkiąją atletiką, visi supratome, kad nebus lengva. Pasidarė įdomu, nes apie tą sporto šaką tada beveik nieko nežinojau, o naujovės mane labai domina. Kai pradėjau sportuoti, man patiko. Bendraklasiai treniuočių nebelanko, o man jos tokios pat svarbios kaip pamokos – nėra noro praleisti nė vienos treniruotės. Tik po to eina pramogos.

Kaip vyksta treniruotės? Juk neužtenka ateiti į sporto salę ir pakelti svarmenis?

Tikrai neužtenka (juokiasi). Sunkiaatletis pirmiausia turi ugdyti savo valią. Jei tik taip ateini, pasitreniuoji ir išeini, tai tikrai nedaug tepasieksi. Mūsų treniruotė prasideda nuo gero apšilimo, kuris trunka apie pusvalandį, nes nuo kūno parengimo priklauso, kaip pasiseks. Specialūs tempimo pratimai padeda išstiprinti raumenis. Tik po to gali pradėti kilnoti svorius, nes jei nepadarai gero apšilimo, greit gali gauti traumą, o tai tikrai jau pavojus ne tik sportinei karjerai, bet ir sveikatai. Treniruotėje svarbu drausmė - reikia labai atidžiai klausyti trenerio pastabų, kad būtų galima ištaisyti savo klaidas, technikos trūkumus. Mano trenerio reiklūs akis viską mato – ir netaisyklingą laikyseną, ir nuotaikų kaitą. Psichologinė sportininko būseną tikrai daug nulemia. Tą pats esu patyręs. Kai esu nuliūdęs, pavargęs, visada sekasi prasčiau.

Ko reikia vengti, kad nepatirtum per sunkiosios atletikos varžybas traumų? Kaip ruošiesi pergalingoms varžyboms?

Pasirinkus tokią nelengvą sporto šaką, reikia saugoti save, savo sveikatą. Būna, kad didelio krūvio neatlaiko jaunų sunkiaatlečių alkūnės, visą laiką yra pavojus jas išsisukti. Deja, tokias traumas patyrė du patyrę sportininkai - Lietuvos rinktinės nariai. Europos čempionate jiems trūko alkūnės raištis. Tokie nelaimingi atsitikimai verčia sunerimti. Per treniruotes treneris skiria nemažai pratimų, skirtų raiščiams stiprinti. Esu dėkingas jam už tai. Kiekviena treniruotė yra svarbi. Kai jau artėja varžybos, skiriu daug didesnį dėmesį treniruotėms. Paskutinis mėnuo prieš šį čempionatą pralėkė lyg žaibas. Mityba taip pat labai svarbi, nes reikėjo numesti apie 4 kg ir išlaikyti reikiamą svorį iki varžybų. Sulaukus varžybų, norisi greičiau pasisverti, o po to ką nors užkąsti. Užkandus net nuotaika pakyla, tada belieka sulaukti to momento, kada išeisiu į salę ir visų akivaizdoje galėsiu kelti pasirinktą svorį.

Tai tenka ir pabadauti? Kas rūpinasi Tavo maitinimu? Gal ir pats pradėjai gaminti?

Badauti netenka, be to, ir mama neleisti, o rūpintis mityba privalau. Šią naštą ant savo pečių prisiėmė mama. Esu dėkingas jai už tai. Jos salotos labai skanios, tik gaila, kad daug negaliu valgyti – reikia riboti svorį. O liesa varškė, kurios vaikystėje nemėgau, dabar dažnai įtraukiama į mano valgiaraštį. Kartais ir pats bandau pagaminti valgyti. Išsiverdu ir sriubą, ir košų, bet niekad nebūna taip skanu, kaip mamos pagaminta.

Ką Tau reiškia šis laimėjimas?

Pirmieji svarūs laimėjimai – medalis ir taurė man sukėlė dvejopus jausmus. Žinoma, tai begalinė laimė, džiaugsmas, bet tai kartu yra ir paskatinimas, įpareigojimas kopti aukščiau, siekti geresnių rezultatų, nenuleisti rankų. Puikiai suprantu, kad be trenerio A. Bušecko pastangų nebūčiau pasiekęs tokio laimėjimo. Esu jam be galo dėkingas ir už treniruotes, ir už supratingumą. Man atrodo, kad šis laimėjimas svarbus ne tik man, bet ir mano šeimai, ypač tėčiui. Jis jaunystėje labai norėjo sportuoti, tačiau taip susiklostė gyvenimas, kad sportuoti jis negalėjo. Užtat dabar ir mane, ir brolių ragina sportuoti. Brolis lanko futbolo treniruotes, aš – sunkiosios atletikos. Mano laimėjimas – tai atlygis tėvams už vargus ir rūpesčius, kurių dėl manęs teko ir tenka patirti. Norėčiau, kad tokių atlygių jie sulauktų daugiau.

Kokie Tavo ateities planai?

Kaip ir kiekvienas jaunas žmogus, svajonių turiu daug. Nesinori jų atskleisti. O artimiausi planai - sėkmingai užbaigti mokyklą, studijuoti. Gavęs atestatą, bandysiu stoti į aukštąją mokyklą. Dar nesu apsisprendęs, kuriame mieste. Manau tolimesnius mokslus sieti su sportu.

Kokių patarimų galėtum duoti tiems žemesniųjų klasių mokiniams, kurie į Tave, čempioną, žiūri su neslepianu pavydu?

Manau, kad nereikia žiūrėti į kitus, nes svarbu atrasti save patiems. Kiekvienas turime surasti savo kelią, siekti savo svajonės, o svajonės visada išsipildo - anksčiau ar vėliau. Tai žinodamas, norėčiau palinkėti, kad artėjančiais 2012 metais išsipildytų visų viltys, džiugintų kiekvienas darbas, kad dienos būtų prasmingos.

Ačiū Tau už pokalbį. Tegul išsipildo Tavo svajonės ir linkėjimai.

Mokyklos laipteliai

Žemaitiškas ruduo

Lietuva nedidelė, tačiau kiek joje tarmių! Mes, kretingiškiai, didžiuojamės savo senolių ir prosenolių kalba – žemaičių kretingiškių tarme. Šiandieną pastebime, kad vis daugiau šnekame bendrine kalba. Tad mes, Marijono Daujoto vidurinės mokyklos pradinių klasių mokinukai, nutarėme puoselėti žemaitišką tarmę, todėl kartu su tėveliais vieną spalio popietę nutarėme visi nuoširdžiai gimtąją tarmę žemaitiškai pabendrauti.

Surengėme popietę „Žemaitiškas ruduo“. Kiekvienos klasės mokiniai paruošė trumpą programėlę, kurios tikslas buvo išmokyti žemaitiškų dainų, eilėraščių, pasikalbėjimų, pasakojimų. Renginio metu juokavome, linksminomės, dainavome, pasakojome nutikimus. Tėveliai visus nustebino puikiai sudainuodami lietuvių dainą „Ant kalno karklai siūbavo“. Kiekviena klasė už pasirodymą buvo apdovanota saldumynais. Šventę baigėme nuotaikingu rateliu „Ein žeidytis par ronkytes“.

Popietės dalyviai ilgai nenorėjo skirstytis, jie pageidavo daugiau tokių jaukių švenčių, kuriose gali dalyvauti visi šeimos nariai.

Alberta Jurgutienė, 2a klasės mokytoja

Viešnage Ūkio banke

Mes, Marijono Daujoto 4b klasės mokiniai, vieną ketvirtadienį svečiavomės Ūkio banke. Mus maloniai pasitiko šio banko darbuotoja - bendraklasio Viliaus mama ir Kretingos Ūkio banko skyriaus viršininkė. Banko darbuotojos papasakojo daug įdomių dalykų. Švenčių metu norisi kuo daugiau išgyti daiktų, bet banko darbuotojos mums paaiškino, kaip svarbu taupyti, paaiškino, kaip tai daryti. Turime apie ką pagalvoti. Mums parodė, kaip tikrinami įvairių šalių pinigai, sužinojome apie banko darbuotojų veiklą. Patirtais išpūdžiais pasidalinsime vyresniais draugais ir su savo tėveliais.

Ūkio bankas kuria naują mokėjimo kortelę. Banko darbuotojai pasiūlė ir mūsų klasės mokiniams dalyvauti šios kortelės piešimo konkurse. Mes maloniai sutikome, nes piešti visiems labai patinka. O gal kam ir pasiseks laimėti konkursą? Viešnagės pabaigoje buvome gausiai apdovanoti „saldžia dovanėle“ - užduočių rinkinukais, balionais, žaislingais pieštukais. Buvome labai laimingi. Pajutome artėjančias šv. Kalėdas.

IVb klasės jaunosios žurnalistės

Pirmokai ir mokyklos tradicijos

Paprastai pirmokai rudenį nedrąsiai jaučiasi naujoje mokykloje, naujoje aplinkoje. Todėl, kai gaunu pirmokų klasę, visada stengiuosi, kad mokinukai

kuo greičiau įsijungtų į mokyklos gyvenimą. Vaikams labiausiai patinka šventinės popietės, žaidimai. Daugelis pirmokų atėję iš darželių, o ten dažnai vyksta Derliaus šventės. Mokykloje rengiama Rudenėlio šventė iš karto užkariauja pirmokėlių širdis, nes jie tą šventę atpažįsta kaip savą, taip ir mokykla tampa sava.

Ir šiemetiniai pirmokėliai noriai įsijungė į Rudenėlio šventės rengimą. Taip jie tapo tradicijos tęsėjai. Su dėde Derliumi į Rudenėlio šventę 1b klasėje atkeliavo įvairių daržovių, vaisių, miško gėrybių personažai. Skambėjo jų posmai, dainelės. Popietės dalyviai atliko linksmas užduotis, minė mįsles. Visi sukosi liaudies žaidimų, ratelių sukuryje. Šėlo rudeninėje diskotekoje. Nenuostabu, kad po renginio paklausti, ar jie laukė šventės, pirmokai vienbalsiai tvirtino, kad šventė jiems patiko, kad labai laukė vaidinimo. Pirmokus džiugino netikėtos ir įdomios užduotys, diskoteka. Smagu, kad šventė atnešė vaikams daug džiaugsmo, leido artimiau pažinti savo naujo kolektyvo narius. Dabar visi 1b klasės mokiniai laukia Kalėdų karnavalo. Juk tai vėl bus šurmulinga šventė!

Stasė Černeckienė, 1b klasės mokytoja

Praverk mokyklos duris

Jau daugelį metų mūsų mokykla vykdo projektą „Praverk mokyklos duris“ ir bendradarbiauja su vaikų darželiu „Eglutė“.

Neseniai sulaukėme svečių – „Eglutės“ vaikų darželio priešmokyklinės grupės auklėtinių.

Didžiulėje sporto salėje vaikučius, tėvelius ir močiutes pasitiko ir juos pasveikino mokyklos kūno kultūros mokytojas G.Petrauskas, kuris pasiūlė vaikučiams pažaisti „Futboliuką“. Tai – projektas, kurį, siekdamas populiarinti šią sporto šaką, įgyvendina Lietuvos futbolo federacija, bendradarbiaudama su švietimo ir ugdymo įstaigomis. Mokytojas supažindino mažuosius svečius su „Futboliuko“ žaidimo technika, palinkėjo gerų emocijų ir noro žaisti.

Kad geriau sektųsi, vaikučiai žaidė judrius žaidimus, mokėsi žongliruoti balionais. Trečiokai Vakarė Juruševičius ir Ignas Andriuškevičius pamokė, kaip valdyti kamuolį. Darželinukai, auklėtojų padedami, pasiskirstė į komandas po tris. Vaikučiai rungtyniavo vieni su kitais, bandė savo miklumą ir taiklumą, energingai spardė kamuolį.

Žiūrovai negailėjo pagyrimų ir palaikymo gerai žaidžiantiems. Darželinukai patyrė daug malonių emocijų, džiaugsmo. Po varžybų vaišinosi gaiviais gėrimais, džiaugėsi projektu „Futboliukas“ ir planavo naujus susitikimus.

Alberta Jurgutienė, 2a klasės mokytoja

Redakcijos žodis

Jūs laikote rankoje ne paprastą perlenktą popieriaus lapą, o pirmą mūsų bendruomenės laikraščio „Mokyklos laiptai“ numerį. Ar jis įeis į mokyklos istoriją, priklausys nuo mūsų visų, juk tai yra visų leidinys. Kad toks leidinys bus, jau seniau buvo informuoti visi, nes mokyklos fojė rodoma pateiktis kvietė įsijungti į leidinio kūrėjų gretas.

„Mokyklos laiptų“ tikslas – parodyti, koks įdomus ir įvairus mūsų mokyklos mokinių gyvenimas, tačiau tikrai nebėgsime nuo mokyklos problemų. Redakcija sieks, kad laikraštis kaip veidrodys atspindėtų ir mokinių kasdienybę, ir šventes, ir pomėgius, ir pasiekimus, ir visa tai, kas juos jaudina. Labai laukiama visų moksleivių kūryba. Rašote eilėraščius, apsakymus, noveles, miniatiūras, kuriate pasakas? Atsiųskite redakcijai, pasidalinkite savo kūryba su visais. Matote, kad mokykloje reikia kai ką taisyti ir turite pasiūlymą, kaip tai padaryti? Ateikite į redakciją (7 kabinetas), parašykite redakcijai laišką. Visus klausimus galime spręsti drauge. Galime diskutuoti laikraštyje, galime paskelbti akciją, galima tiesiog išsakyti savo nuomonę. Tad, jei turite įdomių idėjų, pasiūlymų, kaip tobulinti laikraštį, laukiame jų.

Laikraštis nori būti įdomus, reikalingas, naudingas. Jei nedirbsime visi sykiu, tai šito tikslo nepasieksime. Kopkime laiptais ir laipteliais drauge.

Lipkime, prisimindami filosofo F.Nyčės (F.Nietzsche) žodžius: „**Jei šiandien nepalypėjai vienu laipteliu aukščiau, tai sukauk jėgas, kad įstengtum palypėti rytoj.**“

Konkursai

„Mokyklos laiptų“ redakcija skelbia eilėraščių apie žiemą konkursą.

Konkurso dalyviai - 1-10 klasių mokiniai. Konkursui reikia pateikti vieną savo kūrybos eilėraščių. Patį stipriausią, meniškai brandžiausią, originaliausią – tokį, kuris nustebintų ir vertinimo komisiją, ir skaitytojus. Siųskite į redakciją *patį pačiausią* eilėraščių, kuris geriausiai parodytų jūsų talentą ir sugebėjimus. Nelengva užduotis, tačiau baimintis pasirodyti su vienu eilėraščiu nereikia. Pralaimėjusių nebus. Svarbiausia – kurti, nes kuriantis žmogus negali būti pralaimėtojas, jis laimi suteikdamas skaitytojui dvasinę palaimą, estetinį džiaugsmą, padėdamas mums regėti ir praregėti.

Geriausi eilėraščiai bus skelbiami „Mokyklos laiptuose“, o jų autoriai - apdovanojami.

Konkursas vyks iki sausio 15 dienos.

Sėkmės kūryboje!

„Mokyklos laiptų“ redakcija

Abiturientų gyvenimas

Kaip ir visi abiturientai, mes, M.Daujoto mokyklos dvyliktokai, sprendžiame svarbiausią gyvenimo klausimą - kur stosime baigę mokyklą. Mums rūpi, ką ir kokiomis sąlygomis gali pasiūlyti aukštosios mokyklos, kolegijos, užsienio šalių

aukštosios mokymo įstaigos. Sužinojė, kad Vilniuje vyks užsienio universitetų asociacijos organizuojama mugė „Išsilavinimas ir karjera“, kurioje pristatomos užsienio aukštosios mokyklos, nutarėme nuvykti ir viską, kas mums svarbu, išsiaiškinti. Mugė nenuvylė. Susipažinome su studijų programomis, kurias kiekvienas abiturientas galėjo pasirinkti pagal ieškomas studijas ar valstybę. Renginyje dalyvavo apie 40 universitetų ir kolegijų. Tokia informacijos gausa iš lankytojų pareikalavo kantrybės ir ištvermės. Universitetų ar kolegijų standus pristatinėjo šių mokyklų atstovai, su kuriais galėjome pabendrauti ir tuo pačiu pasitikrinti anglų kalbos jau įgytas žinias. Atstovai noriai atsakinėjo į gausius mūsų klausimus. Mugėje taip pat vyko paskaitos, kurių metu buvo galima susipažinti su studijų kokybe, gyvenimo sąlygomis (bendrabučiais, dominuojančiomis kainomis). Gavome išsamią informaciją, skirtą norintiems dirbti studijų metu, sužinojome, kokios perspektyvos laukia tų, kurie baigia pristatomą universitetą ar kolegiją.

Tai informacija, kuri visus skatino suklusti, nes Lietuvoje labai sunku rasti darbą, jei neturi patirties. Kiekvienas važiuodami turėdami skirtingus tikslus, todėl negalime teigti, ar tai buvo naudinga, ar ne. Vieniems ši kelionė padėjo nuspręsti, kur studijuoti užsienyje, kitiems padėjo apsispręsti likti ir mokytis Lietuvoje. Svarbiausia neužmiršti, kad studentu galima tapti tik gerai baigus mokyklą.

Kamilė Bastytė, Rūta Jurgutytė, 12 a klasės mokinės

Anonsas

Kitame „Mokyklos laiptų“ numeryje:

- Pradedame seriją straipsnių „Mokytojų portretai“
- Kalbame apie tai, kodėl mums turi rūpėti Žemė.
- Prisimename gražiausias praėjusių metų akimirkas.
- Aptariame, kodėl reikia palaikyti sveiką gyvenimą.
- Skelbiame mokinių kūrybą.

Redakcijos el.paštas:
mokykloslaiptai@gmail.com

